

סיפורי

על ספת בית-בושת מהמאה ה-19 הסבה ג'ורג'ינה הרטמן הבלונדית, עולה חדשה מאנגליה, וענתה לשאלות הקונים שהתעניינו במחירים. כלאחר-כך נקבה את המיספרים עתירי-הספרות: 40 אלף לירות, 25 אלף, 37 אלף. בכך לידה התרווחו אליסט ליברט ו- שרה אביעור מאינסטנבול, שהציעו למכור רה ביצים רוסיות העשויות אבנים יקרות של בית-המלוכה.

מאיר שטרן, הרסטורטור, היה טרוד במתן הסברים על תמונות יהודיות עתיקות שהוחבאו בזמן מלחמת-העולם הי שנייה מפני הנאצים.

המשתף לג'ורג'ינה, אליסט, שרה ומ- שהם נמצאו בירידה-עתיקות הבינלאומי הראשון בישראל, ענתיקס 78, שנערך ב- מרתף בית אמריקה בתל-אביב.

המשתף לג'ורג'ינה אליסט, שרה ומ- איר הוא שהם והמציגים האחרים ביריד, משוגעים לעתיקות, כל אחד בתחומו.

ג'ורג'ינה בת ה-21 נולדה באנגליה. היא התחתנה עם מייק הרטמן, מנהל הפקה בסרטים וכיום מנהל-תחבורה בסרט מצדה. לפני שנה מצאה ג'ורג'ינה את עצמה משועממת לבדה בבית והתחילה להסתובב במכירות פומביות בלונדון. בסיורה אלה החלה לומדת על עתיקות והחליטה לפתוח

„פוזזה“ תפסה איילת שוהם עם כובע בסיגנון שנותי השלושים, שקישט פעם את ראש סבתה.

מול המדאה העתיקה יושבה נחמה הלוי-קפ"ל, שגם נוהגת להתלבש בסגנון עתיק.

עסק בישראל. היא קנתה עתיקות, באה ארצה והתחילה למכור.

אודות הספה האדומה של בית-הבושת סיפרה הצעירה: „הספה התגללה מבית- זונות שהיה בלונדון בערך ב-1840. בית- הזונות נשרף כמעט כולו. הספה, שהיתה אחד מהרהיטים המעטים שנשארו שלמים, עברה ידיים. המישפחה האחרונה שברשר- תה היתה הספה, גילתה את מקורה. זאת היתה מישפחה מאד שמרנית ולכן מסרה את הספה למכירה פומבית בבית-המכירות הידוע פיליפס בלונדון. לפני יומיים ביקר אצלנו אספן עתיקות שאמר כי הספה הי- זאת היא אחד המוצגים המעניינים ביותר בתערוכה.“

הבעל מייק כמעט אינו מבין בעתיקות.

סבתא

לואי ה-15 היה מתמוגג מעונג בוודאי, אילו ידע כי יונה חסדי האכסונית יושבת מאחרי פמוט ברונזה וקריסטל מלפני 120 שנה, העשוי בסיגנון תקופת מלכותו.

יום החתונה - 1904 זוהי השנה שבה נ- תנה קשרת הסו- כריות (למטה בתמונה) ל„אדון ישראל ליפסקי“ על-ידי מעסיקיו.

אולם הוא יודע, למשל, שכלי-הכסף הקט- נים שבארון-התצוגה משמשים לאחזקת מלח, סוכר וסוכריות ושהם מן המאה ה-19.

להיות שייכים

לתקופה

ב ין העתיקות קרוב לליבו שעון עתיק, שהיה שייך לקבוצת-הכדורגל מנ- צ'סטר האנגלית. השעון שהובא לאנגליה בשנת 1870 הוא מהתקופה הוויקטוריאנית. הוא עבר גילגולים רבים ובעליו האחרון- נים היו הקבוצה. באנגליה קיים נוהג ש- אוהדי כדורגל מעניקים לקבוצה האהודה עליהם מתנות, אם כסף ואם חפצים. הי- כדורגלנים, שכנראה לא היו חובבי עתי-

כינור סטראדיווריוס

מזכרת,

אפולו בלי ידיים,

נחש ויקטוריאני -

כל זה בידך

הענתיקס

קות הביאו את השעון למכירה פומבית, וכך עבר לידיהם של בני הזוג הרטמן. גם נחמה הלוי-קפלן נכנסה לעסקי העתיקות לפני שנה. נחמה בת ה-40 נוהגת להתלבש בסיגנון המתאים לריהוט ולכלים שהיא מוכרת. „ניגשה אלי קודם ילדה קטנה“, סיפרה, „ושאלה אותי בכל הרצינות אם באמת אנחנו חייבים כאן להתלבש כמו אצילים מבית-אצולה.“

לפני שהתחילה לעסוק בעתיקות הספיר- קה נחמה ללדת שלושה ילדים ולעבוד עם בעלה בחברת-ביטוח. כאשר התפרקה החברה וכאשר הילדים גדלו, הקימה נח- מה חברה בשם „חצי נחמה“, שכרה דירה

זוהי השנה שבה נ- תנה קשרת הסו- כריות (למטה בתמונה) ל„אדון ישראל ליפסקי“ על-ידי מעסיקיו.